N° 12. Zaturdag 26 Januarij. 1861.

MIDDELBURGSCHE COURANT.

Deze courant verschijnt des dingsdags, donderdags en zaturdags. Binnen deze gemeente en Vlissingen geschiedt de uitgave den avond te voren ten 8 ure. De abonnementsprijs per drie maanden is f 3; franco per post f 3,40. De inzending van advertentien kan geschieden tot tien ure des morgens, [illegible] van vrijdag avond 8 ure.

UITGEVERS: DE GEBROEDERS ABRAHAMS.

De prijs van gewone advertentien is 22 cent per regel; van huwelijks, geboorte, doodbekendmakingen enz. van één tot zes regels f 1,50, voor elken regel daarboven 22 cent; met 35 cent zegelregt voor elke plaatsing. De betaling geschiedt kontant. Buitengewoon groote letters worden berekend naar de plaats die zij innemen.

A. KLEEUWENS EN ZOON GOES BOEKHANDEL

Aankondigingen
VAN HET RIJK, PROVINCIALE EN GEMEENTEBESTUREN.

NATIONALE MILITIE.

De navolgende personen, allen in 1842 te Vlissingen geboren, en wier tegenwoordige verblijfplaats onbekend is, te weten: Cornelis Hendrik Hellema; Cornelis Johannes van der Klijn; Hendrikus Kamm; Willem Post, en Anthonie Roelse, worden, zoo zij nog in leven zijn, en hunne ouders, voogden of zij zelven alsnog in deze gemeente wonen, in hun belang uitgenoodigd zich onverwijld ter gemeente-secretarie aldaar aan te melden.

Vlissingen, den 19 januarij 1861.

De burgemeester en wethouders van Vlissingen,
J. W. CALLENFELS.
De secretaris,
P. FORBES WELS.

Binnenlandsche tijdingen.

Middelburg 25 januarij.

Er worden thans van wege het gemeentebestuur middelen aangewend om de haven van ijs te zuiveren. De scheepvaart zal hierdoor vermoedelijk binnen weinige dagen kunnen hervat worden.

De hollandsche post komt in de laatste dagen meer geregeld aan. Heden was er slechts drie uren vertraging.

Het comité voor het alhier te houden zesde zeeuwsch muziekfeest, heeft daartoe vastgesteld donderdag en vrijdag den 6 en 7 junij van dit jaar.

Wij vernemen dat bij arrest van het provinciaal geregtshof in Zeeland, dezer dagen gewezen, de ontslagen directeur van het postkantoor te Vlissingen, P. D. A. Schouten, is verwezen naar de openbare teregtzitting van dat hof. ter zake van het verduisteren eener som van boven de 3000 franken. Zijn wij wel onderrigt, dan is de beschuldigde buiten vervolging gesteld ten opzigte van beweerde valschheid in geschrifte. De bepaling van den juisten dag der teregtstelling schijnt nog afhankelijk te zijn van het weder, daar onderscheidene getuigen van buiten deze provincie moeten opgeroepen worden.

Bij de kamer van koophandel en fabrieken alhier, liggen ter inzage eenige gedrukte bescheiden nopens den handel en de scheepvaart te Koningsbergen, Elburg en Pillau.

Een door de Nederlandsche staatscourant medegedeeld regeringstelegram, dd. Batavia, 14 december 1860, luidt: „Vertrek van den gouverneur-generaal naar de Molukken. Bevredigende tijdingen van Banjermassin."

Het berigt van de Bataviasche handelsvereeniging is van de volgenden inhoud.

Batavia 14 december. Omtrent den stand van zaken op Java is geen belangrijk nieuws te melden.

In Banjermassing schijnen de zaken een gunstigen keer te nemen.

* Men schrijft ons uit Fort-Bath 22 dezer:

De collecte ten behoeve der noodlijdenden door den watersnood heeft in de gemeente Fort-Bath en Bath opgebragt de som van f 166,63. Daaronder is begrepen het bedrag van een dag soldij, bijgedragen door de officieren en verdere manschappen van de 4e kompagnie 3e bataillon 4e regement infanterie alhier in garnizoen, onder kommando van den kapitein J. Swemer, ad f 26,13, alsmede de geheele opbrengst eener op heden gehouden verloting van uitgesneden kartonwerk door den heer A. P. van Santen, kantoorbediende alhier, ad f 17,50. Tevens is gecollecteerd in de naburige gemeente Rilland, de som van f 123,80. Het gezamenlijk bedrag ad f 290,43 is aan den heer burgemeester dezer gemeente ter verdere verzending ter hand gesteld.

* Men schrijft ons uit 's Gravenhage 23 dezer:

Naar aanleiding van hetgeen ik u in de vorige week meldde *omtrent het indienen van verzoek om ontslag door den minister* van binnenlandsche zaken, wordt thans door eenige dagbladen berigt dat daarvan *voor alsnog* geen sprake is.

Welke beteekenis aan die woorden „voor alsnog" moet worden gehecht, zal welligt binnen weinige dagen blijken. Zeker is het, dat de onderlinge verhouding der leden van het kabinet van dien aard is, dat aan een lang bijeen blijven niet meer te denken valt.

De Nederlandsche staatscourant van gisteren bevat wederom telegrafische berigten loopende tot 23 dezer, volgens welke er nog *geenerlei meldenswaardige verandering in den toestand* van het water was gekomen. Het ijs was bijna overal nog vast en het water vallende.

In het zelfde blad worden door de ministers van binnen- en buitenlandsche zaken opgaven gedaan van belangrijke sommen, bij hen uit het buitenland ten behoeve der noodlijdenden door de overstrooming ontvangen, als: uit Belgie, van den consul generaal te Antwerpen, f 9863,23, van den gezant te Brussel f 400; uit Duitschland f 509; uit Frankrijk f 2391,49, terwijl door den gezant te Brussel direct is overgemaakt aan de commissarissen des konings in Gelderland en Noord-Braband f 1500.

Gisteren zou Z. M. de koning zich met Z. K. H. prins Hendrik incognito naar de meest geteisterde plaatsen begeven.

Op uitnoodiging van den commissaris des konings in de provincie Zuidholland, heeft de gemeenteraad van 's Gravenhage eene commissie benoemd, bestaande uit de heeren Kraijenhof van de Leur, de Charro, Waldeck en van Gogh, om in tijds maatregelen te beramen, ten einde in de behoeften te voorzien van vlugtelingen, welke, bij eventuele doorbraak in den Alblasserwaard en omstreken, zich naar de genoemde gemeente mogten begeven.

Volgens de Utrechtsche courant is van daar onder bevel van den 1e luitenant der genie Eland en medegeleide van den 2e luitenant Schalken een detachement groot 50 man van het bataillon mineurs en sappeurs naar Gorinchem vertrokken, om zich ter beschikking te stellen van den hoofdingenieur van den waterstaat Conrad, als hunne hulp bij het losgaan van de Merwede mogt vereischt worden. Ook in den omtrek van Utrecht zijn door de genie voorzorgsmaatregelen genomen.

Te Gorinchem moet men de toekomst met veel zorg te gemoet gaan. Aan de Arkelpoort leveren de aldaar opgezette tenten uit het kamp van Milligen, een zonderling schouwspel op.

Uit 's Hertogenbosch luiden de berigten, zoo wat de toestand van het water als de geregelde huisvesting en verpleging van de vele noodlijdenden betreft, vrij gunstig.

Directeuren der Nederlandsche maatschappij ter bevordering van nijverheid hebben, *in hunne vergadering te Haarlem* gehouden in de maand december 1860, het reglement vastgesteld voor de werkzaamheden van de jury van deskundigen, naar aanleiding van artt. 23, 24 en 25 van het programma der algemeene nationale tentoonstelling van nijverheid *te dier stede te houden in dit jaar 1861, en tevens de leden* dezer jury benoemd. Dezer dagen heeft Z. M. de koning, de beschermheer der maatschappij, dit reglement en verder ook de zamenstelling der jury met zijne goedkeuring bekrachtigd.

Eene der hoofdbepalingen van het reglement is, dat de ten *toongestelde voorwerpen, onder* meerdere klassen verdeeld, tot zes hoofdafdeelingen zullen worden gebragt, te weten: grondstoffen, werktuigen, manufacturen, lederwerk en kleedingstukken, huisraad, kunstvlijt. Voor elk dezer hoofdafdeelingen bestaat eene afzonderlijke jury. Directeuren benoemen den algemeenen voorzitter, tevens voorzitter voor het vak van kunsten, handwerken, fabrieken en trafieken, de voorzitters voor de beide andere vakken landbouw en koophandel, zeevaart en visscherijen, de voorzitters der afzonderlijke jurys. *Iedere jury benoemt zelve haren onder-voorzitter* en secretaris-verslaggever. De voorzitters en secretarissen vereenigen zich tot eene commissie, uitmakende de hoofd-jury.

Onder de leden der jury merken wij op, de heeren I. G. J. van den Bosch te Wilhelminadorp voor de 1e en 2e, A. Kakebeeke *te Goes*, voor de 1e, J. H. Ochtman *te Zierikzee voor* de 1e, en L. K. Turk te Vlissingen. voor de 2e hoofdafdeeling.

Morgen namiddag ten 2½ ure, zal er eene openbare algemeene vergadering van het provinciaal geregtshof in Zuid-Holland gehouden worden, waarin jhr. mr. C. J. van Nispen tot Pannerden, nieuw benoemd advocaat-generaal bij dat collegie, plegtig zal worden geinstalleerd.

Uit Scheveningen wordt als eene bijzonderheid gemeld dat aldaar dezer dagen buiten om is aangekomen een schipper van Bruinisse, met eene lading versche oesters.

Z. exc. de luitenant-generaal, adjudant van Z. M. den koning van Pruissen, gouverneur der bondsvesting Luxemburg, von Brauchitsch, belast met de mededeeling van het berigt der troonsbestijging van Z. M. koning Wilhelm I van Pruissen, is in de residentie aangekomen en door Z. M. den koning en den pruissischen gezant, graaf Königsmarck, ten gehoore ontvangen. Z. exc. wordt vergezeld door zijn adjudant. baron von Scherff, luitenant in pruissische dienst.

De commissie van de tweede kamer, belast met het houden eener enquete over de zaak der Maasaftappingen, heeft den 21 dezer nog drie getuigen gehoord, en den 22 de punten vast*gesteld voor* haar verslag, 't welk alsnu zal worden opgemaakt.

Volgens de Amsterdamsche courant heeft wijlen de heer N. Pieneman, aan de maatschappij Arti et amicitiæ, waarvan hij vele jaren voorzitter was, bij uiterste wilsbeschikking het portret van zijnen vader den heer J. W. Pieneman, door hem zelven geschilderd, benevens eene som van f 4000, vrij van successieregten, voor haar weduwen- en weezenfonds, vermaakt.

Het comité ter bevordering van de doorgraving van Holland op zijn smalst heeft een adres aan den gemeenteraad van Amsterdam gerigt, waarin het met ernst bij het gemeentebestuur aandringt om, nu althans van de zijde der regering een bruikbaar en uitvoerbaar plan is ontworpen en aan de wetgeving voorgedragen, daartoe ten krachtigste mede te werken, en hetgeen allen onverdeeld wenschen, te helpen bevorderen.

Benoemingen en besluiten.

MUNTCOLLEGIE. Benoemd tot commies de heer mr. L. W. A. Besier; tot adjunct-commies de heer J. C. van Eelde, en tot boekhouder de heer F. W. Klokke, thans eerste klerk.

Kerk- en schoolnieuws.

Jl. woensdag is door den kerkeraad der nederduitsche hervormde gemeente te Kortgene, tot predikant beroepen de heer J. A. van der Scheer, te Ellewoutsdijk.

— Uit het bekende twaalftal heeft de kerkeraad der nederduitsche hervormde gemeente te Delft het volgende zestal opgemaakt: de heeren G. E. Bron Hz., te Helder; G. A. Hoog, te Bolsward; A. Jans Wz., te Westzaan; H. C. E. Koch, te Doesburg; A. Moens, te Sneek, en L. H. Slotemaker. th. dr, te Maartensdijk. Aanstaanden maandag zal het beroep van een predikant plaats hebben.

Marine en leger.

:: Daar er in den loop van dit jaar een zeer groot incompleet aan infanterie-officieren bij het leger in Indie ontstaan zal, heeft zijne exc. de minister van oorlog bepaald dat in de maand mei a. s. te 's Hage een examen of onderzoek zal worden gehouden voor onderofficieren der infanterie, om te beoordeelen of ze al dadelijk tot eene benoeming als 2e luitenant bij de infanterie in de overzeesche dienst in aanmerking kunnen komen.

De hier bedoelde onderofficieren moeten minstens vier jaren daarvan twee als onderofficier gediend hebben, verder die onderscheiding door een goed gedrag, vooral door praktische kennis, bruikbaarheid en beschaving waardig gekeurd worden, en zullen voorts van eenige voor den officier onmisbare wetenschappelijke kundigheden moeten doen blijken. Tot die vereischten zal dan ook het onderzoek hierboven genoemd zich bepalen.

Thermometerstand.

23 jan. 's av. 11 u. 32 gr.
24 „ 's morg. 7 u. 32 „ 's midd. 1 u. 36 gr. 's av. 11 u. 35 gr.
25 „ 's morg. 7 u. 38 „ 's midd. 1 u. 42 „

Buitenlandsche tijdingen.

Amerika.

De berigten uit New-York van den 10 dezer bevestigen de belangrijke tijding, dat de heer Lincoln, de nieuwe president der unie, den post van secretaris van staat of hoofd des kabinets aan den heer Seward heeft aangeboden, en door hem is aangenomen. De heer Seward wordt aangemerkt als het hoofd der partij van de warme tegenstanders der slavernij in de Vereenigde Staten.

— Blijkens eene officiele, doch nog niet definitieve opgave van den uitslag der in 1860 in de Vereenigde Staten gehouden volkstelling, bestaat de vrije bevolking der 33 staten uit 27,112,000 *zielen, de slavenbevolking dier staten* uit 3,878,000 zielen, en de bevolking der aanhoorigheden uit 384,856 zielen. te zamen 31.374,856 zielen, dus 8,163,782 zielen of 35 per cent meer dan in 1850.

Duitschland.

Weenen 22 januarij. De gemeenteraad van Praag heeft besloten aan keizer Frans Jozef eene wet te vragen op de ministeriele verantwoordelijkheid en de bijeenroeping eener vertegenwoordiging van het geheele keizerrijk.

— De hongaarsche landdag is thans bepaaldelijk ter vergadering opgeroepen te Brude tegen 2 april. De dagbladen van Pesth deelen het daartoe betrekkelijk keizerlijk rescript mede. De verkiezing van afgevaardigden zal geschieden, overeenkomstig de kieswet van 1848, welke met geringe wijzigingen gehandhaafd wordt.

Berlijn 22 januarij. In de zitting der tweede kamer van gisteren heeft de minister van financien de begrootingswetten voor het jaar 1861 ingediend, alsmede een wetsontwerp, waarbij de verhooging van eenige belastingen met 25 per cent ook voor dat jaar wordt in stand gehouden. De gewone uitgaven zijn op 133 millioen en de buitengewone op 7 millioen, en dus op ruim 9 millioen meer dan in 1860 begroot. De inkomsten worden op 135¼ millioen geraamd. De vermeerdering der uitgaven wordt voor 8¼ millioen door de reorganisatie van het leger veroorzaakt. Het te kort van 4,425,000 rd. zal gedekt worden door de opbrengst van de 25 pct. verhooging van eenige belastingen en door de beschikbare overschotten op vroegere diensten.

Nog werden drie wetsontwerpen ingediend, strekkende tot regeling van de grondbelasting, waartoe, gelijk men weet, reeds herhaaldelijk vergeefsche pogingen zijn gedaan.

— De pogingen, door Engeland, Frankrijk en Rusland aangewend om de uitbarsting van een oorlog tusschen Duitschland en Denemarken te beletten, worden in de hand gewerkt door den langzamen gang van zaken bij den duitschen bond. Een artikel, door de Preussische Zeitung onlangs medegedeeld, *heeft het vermoeden doen ontstaan dat Pruissen niet* ongezind is om namens den duitschen bond tegen Denemarken op te treden, maar het is van den anderen kant niet denkbaar dat de nieuwe koning daartoe zonder rijp beraad zal overgaan.

— Uit Frankfort meldt men: Van de voor eenige jaren naar Japan gezonden zwitsersche commissie, met het doel om aldaar handelsverbindtenissen ten behoeve van den verkoop van horologien en andere fabriekaten aan te knoopen, zijn thans eenige leden in Bern teruggekomen; zij hebben een voorloopig met de japansche regering gesloten overeenkomst medegebragt, die thans aan de goedkeuring van den bondsraad is onderworpen.

Frankrijk.

Parijs 23 januarij. De Moniteur meldt, dat het senatusconsult is aangeboden, waarbij de verslagen der zittingen van den senaat en van het wetgevend ligchaam elken avond ter beschikking der dagbladen zullen worden gesteld. Eene daartoe benoemde commissie zal het ontwerp onderzoeken.

— Men verwacht hier eerlang het rapport der internationale europesche commissie te Beyrout gevestigd, dat tot grondslag moet dienen voor de conferentien welke het kabinet der Tuillerien wil gehouden hebben. Het is thans nagenoeg zeker dat het eerste resultaat dier conferentien zal zijn de magtiging tot eene verlenging der fransche bezetting van Syrië. Zelfs Engeland, ofschoon het nog tegenstand biedt, zal, naar men verwacht, eindigen met er in toe te stemmen, even als het reeds heeft toegestemd om den termijn der bezetting van Syrië te rekenen als te zijn ingegaan met de ontscheping der troepen en dus te eindigen den 5 maart, in plaats van, zoo als uit eene andere opvatting zou voortvloeijen, den 5 februarij.

— Het dagblad Le siècle van 21 dezer bevat weder een artikel, waarin wordt geklaagd over de voortdurende bezetting van Rome door de fransche troepen. Volgens dat blad wordt de éénheid van Italie door de omstandigheden gebiedend gevorderd, en behoort Rome de hoofdstad van dien nieuwen magtigen staat te zijn.

— De heer J. Lemoinne vestigt in het Journal des débats de aandacht op de aanstaande bijeenkomst van het italiaansche parlement, op dit oogenblik een onderwerp van bekommering, ja van onrust voor vele opregte vrienden van Italie. Hij vertrouwt echter op den politieken zin en praktischen geest der italianen en voegt er bij, hoop dat alle naijver van personen en verdeeldheid van partijen zich zullen oplossen in een enkel grootsch gevoel van vaderlandsliefde. Hij heeft zich nooit de moeijelijkheden ontveinsd welke de geschiedenis van Italie tegen zijne vorming tot één rijk oplevert. Maar de kwestie der eenheid van Italie werd door hem als uitgemaakt beschouwd op den dag toen het roemrijk Florence zijne kroon en zijne geschiedenis nederlegde op het altaar des gemeenen vaderlands. Daarmede is het moeijelijkste volbragt, en hij zou begrijpen dat men nog altijd de traditionele verdeeldheden van Italie als argument aanvoerde, wanneer men 1849 of zelfs nog 1859 schreef, maar dank zij de wijsheid en ondervinding, door de italianen in de harde school des ongeluks opgedaan, is er een reuzenstap voorwaarts gedaan en bestaat de eenheid van Italie niet langer als een afgetrokken theorie of een idée fixe, maar als eene noodzakelijkheid, geboren uit de behoefte aan bevrijding. De schrijver erkent dat de meening van het Journal des débats omtrent de gebeurtenissen en het streven van Italie velerlei tegenspraak heeft gewekt. Desniettemin blijft hij de toekomst verbeiden, zonder van meening te veranderen.

Italie.

Het is nog niet met zekerheid bekend of het bombardement van Gaëta *werkelijk op den 21 dezer* is hervat, zoo als de fransche Moniteur van dingsdag reeds aankondigde, met bijvoeging dat het bijeen zijn te Gaëta der ministers van Oostenrijk, Spanje, Saxen, Beijeren en Portugal (die zich derwaarts begeven hadden om koning Frans II op zijn verjaardag geluk te wenschen) niet vreemd was aan het besluit om het hoofd te blijven bieden aan de sardiniers.

Zoo veel schijnt echter zeker dat dit besluit vast staat, en genomen is na een gehouden krijgsraad, welke ook door de koningin is bijgewoond en waarin beraadslaagd werd over den voor het vervolg in te slaan weg. De koning moet, na het advies van zijne generaals in gewonnen te hebben, zich hebben voorbehouden om de soldaten te raadplegen, eene lokale inspectie te houden, en eerst daarna een vast besluit te nemen. Onder de uitgebragte adviesen, moet ook het denkbeeld om uit Gaëta te trekken eenige voorstanders gehad hebben, en niet ten onregte werd er tot aandrang bijgevoegd, dat als de blokkade eenmaal volledig bestond, iedere uitweg voor Frans II was afgesneden en men dan ook het plan niet meer zou kunnen volvoeren om naar de Abruzzen te trekken. Die redenering scheen den vorst zeer bondig toe, maar het opvolgen van den raad stuitte af op de zeer gegronde vrees dat het geheele garnizoen door zijn vertrek *ten eenenmale* gedemoraliseerd zou worden.

— Men weet dat de generaal Turr, een vriend en krijgsmakker van Garibaldi, den 11 dezer van Turyn naar Caprera vertrokken is om hem een aandenken over te brengen van het duizendtal vrijwilligers, die met hem op de siciliaansche kust te Marsala geland zijn, en dat Turr tevens, in overleg met den heer di Cavour, trachten zou Gari baldi vooreerst van de voorgenomen onderneming tegen Venetie te doen afzien.

Volgens hetgeen wordt verhaald, is de zending van Turr, wat het laatste punt betreft, geheel mislukt. Garibaldi zou, toen hij het aandenken, bestaande in eene gouden star met edelgesteenten, aannam, hoofdzakelijk geantwoord hebben: „Geen geschenk kon mij aangenamer zijn, dan dit aandenken aan de duizend. Wanneer ik mij naar Hongarye begeef, zal ik gedachtig zijn aan den eed, dien ik heb gezworen op het graf onzer dappere landgenooten, die voor de vrijheid van het italiaansche vaderland gesneefd zijn."

Hieruit wordt opgemaakt, dat Garibaldi in het voorjaar eenen inval in Hongarye zal ondernemen, ten einde dat land in opstand te brengen en zoo doende Oostenrijk buiten staat te stellen om zijne heerschappij over Venetie staande te houden.

Daarentegen meent de turynsche berigtgever van het Journal des débats te weten, dat Turr in zijne zending is geslaagd, en dat Garibaldi zich heeft laten overhalen om de onderneming tegen Venetie uit te stellen, tot dat koning Victor Emmanuel het geschikte tijdstip daarvoor gekomen zou achten.

— Uit Rome wordt van 19 dezer gemeld, dat de reactionaire beweging in Ascoli door de sardinische troepen en nationale gardes onderdrukt is. Eenige bij die gelegenheid gevangen genomen personen, waaronder de priester Rorsi, zijn gefusilleerd.

Eene sardinische colonne van 2000 man is te Civita-Nova ontscheept, om op Teramo aan te rukken.

Men verzekert, dat de reacionairen, na Tagliacuzzo ingenomen te hebben, geslagen en uit elkander gedreven zijn. Een aantal bourbonsche officieren, vergezeld van boeren en romeinen, ziet men nog steeds naar de Abruzzen trekken.

— Volgens berigten uit Napels van den 19, waren vele arrestatien bewerkstelligd onder de ontslagen koninklijke officieren, en was anderen verboden te Napels te ontschepen; men had hen naar Genua teruggezonden, waar de reeds gearresteerde bourbonsche generaals geinterneerd zijn. Het ministerieel blad Nazionale zegt op zijne beurt, dat de laatste gearresteerde officieren van muratisme verdacht werden. Huiszoekingen waren gelast, doch de nationale garde had geweigerd daartoe mede te werken. Van verscheidene dagbladen zijn de persen door nationale gardes en garibaldianen verbrijzeld. De Indipendente zegt, dat de generaal Pinelli het oproer te Chiesi onderdrukt heeft, en beweert dat hij 38 personen heeft doen fusilleren. De bezetting van Gaëta telde 14,700 man,

Handelsberigten.

Graanmarkten.

Amsterdam 23 januarij.

Tarwe en gerst onveranderd.

Raapolie op zes weken f 43. Lijnolie op zes weken f 32¼.

Oostburg 23 januarij.

De aanvoer van granen was heden ruim, doch de kooplust niet groot. Men wilde niet koopen dan tot lager prijzen waartoe houders niet algemeen afgaven, en daardoor werd weinig verkocht. Gegadigden moesten nagenoeg vorige prijzen inwilligen. Men betaalde jarige tarwe f 10 a f 11. Nieuwe f 9,50, f 10,25. Rogge f 6,50 a f 6,75. Gerst f 5,50, f 6, f 6,25. Zomer dito f 5,50 a f 5,75. Haver f 2,25, f 3 en f 4 naar deugd. Kanariezaad f 9 en f 10. Paardeboonen f 6 a f 6,75. Graauwe en groene erwten f 9 a f 10.

Middelburg 24 januarij.

Uit Walcheren was er heden meer graan ter markt dan vorige weken, maar daar houders nog weinig tot lager verkoopen gezind zijn, zoo ging er in den handel weder bijna *niets om; de consumtie* alleen kocht voor hare behoefte. In de prijzen van den olie is ook geene verandering op te geven.

Gemiddelde marktprijzen.

	per ned. mud.		per ned. mud.
Tarwe oude	f —,— à f —,—	Bruineboon.	f —,— à f —,—
Dito nieuwe	- 10,— à - 10,50	Paardeboonen	- 7,— à - 7,25
Rogge oude	- 7,50 à - 8,25	Gr. erwten	- 10,— à - 13,—
Gerst wint.	- —,— à - —,—	Witte erwten	- —,— à - —,—
Dito zom.	- 5,50 à - 5,75	Kool en raapz.	- —,— à - —,—
Boekweit	- —,— à - —,—	Aardappelen.	- 3,25 à - 3,50
Haver	- —,— à - —,—		per ned. pond.
Witteboon.	- —,— à - —,—	Versche boter	f —,80 à f —,90

Middelprijzen van bakbare tarwe f 11,95 en rogge f 7,50.

Prijzen van effecten.

Amsterdam 24 januarij.

Nederland.	Certific. Werkelijke schuld	2½	pct.	68
	dito Nationale dito	3	„	75⅝
	dito dito dito	4	„	98⅛
	Aand. Handelmaatschappij	4½	„	—
Rusland.	Oblig. 1798/1816	5	„	102⅛
	Certific. Hope & co.	4	„	—
	dito dito 1855, 6de serie.	5	„	94⅛
	dito	6	„	56
	Aand. spoorweg			194½
	Leening 1860	4½	„	89⅝
Polen.	Schatkistobligatien	4	„	—
Spanje.	Obligatien	1¼	„	40⅝
	dito binnenlandsch	3	„	47⅝
	Certific. coupons bewijzen			—
	Crediet instelling			—
Oostenrijk.	Obligatien Weener metalliek	5	„	89
	dito amsterdamsche	5	„	61½
	dito nationale	5	„	45⅞
	dito 1847/1852	2½	„	—
	Bank actien	3	„	560
Belgie.	Certificaten bij Rothschild	2½	„	52
Portugal.	Obligatien	3	„	45⅛
	dito nieuwe	3	„	44⅛
Grenada.	dito			13⅛
Venezuela.	dito	2½	„	19⅛
Illinois.	dito	7	„	89
Mexico.	dito	3	„	21⅛

Londen, 24 januarij, ten 12 ure. Consols 91½.

Weenen, 24 jan. (slotprijzen) Metalliek 5 pct. 68,50.

Parijs, 24 jan. (slotpr.) 4½ pct. compt. — 3 pct. 67,40.

Mengelingen.

Hongarije.

Sedert den italiaanschen krijg en de aanvankelijke zege van de voorstanders der italiaansche onafhankelijkheid, heeft de algemeene belangstelling zich meer en meer met Hongarije bezig gehouden. Zoo dit reeds gedeeltelijk verklaarbaar kan zijn uit de *onverholen toejuiching*, door de hongaren aan den vrijheidskrijg in Italie geschonken, volkomen begrijpelijk wordt het slechts, wanneer men zich de onrust herinnert, die sinds jaren en voornamelijk in de laatste maanden de gemoederen in Hongarije heeft bemagtigd. Er heerscht algemeene onrust en spanning: de ontevredenheid tegen de regering openbaart zich bij elke gelegenheid, nu eens bij de lijkplegtigheden van *een geacht* medeburger, *dan in de inschrijvingen ten* gunste der nationale inrigtingen. De vaderlandsche taal en kleederdragt zijn de onderscheidingsteekenen der ware hongaren geworden.

In de oogen der diplomatie, die geen hart voor volksherinneringen of volksregten heeft, is deze onrust de vrucht van kikvorschen-opgeblazenheid. In plaats van ontevreden, behoorde Hongarije dankbaar te zijn, dat het een deel uitmaakt van den statenbond die de oostenrijksche monarchie heet. De keizerlijke regering is in haar regt, wanneer zij de banden die Hongarije aan Oostenrijk moeten verbinden, naauwer aan een snoert. Hongarije moge vroeger, in zeer lang verleden tijden, afzonderlijke koningen hebben gehad; het moge een kiesrijk zijn geweest, gelijk Polen en Bohemen, thans is slechts de herinnering van die vroegere toestanden over, en maakt het een deel van de oostenrijksche staten uit. Sedert eeuwen zijn de Habsburgs de wettige, erfelijke koningen van Hongarije. De diplomatie erkent geen koningrijk van Hongarije na 1804, toen de keizer Frans ophield keizer van Duitschland te zijn om keizer van Oostenrijk te worden. De *lombarden en venetiers, die door* zeden, taal en denkbeelden van hunne beheerschers gescheiden waren of nog zijn, mogen hunne nationale onafhankelijkheid vragen, Hongarije, dat voor de helft een duitsch land is, welks geschiedenis sedert eeuwen met die van Duitschland en Oostenrijk in een smelt, heeft er geene aanspraak op. Onderwerping en aansluiting aan Oostenrijk is zijn natuurlijke pligt. Het is jammer, dat de hongaarsche natie de zaak minder eenvoudig acht, of — beter gezegd — tot een wel even eenvoudigen, maar geheel verschillenden uitslag door hare overwegingen wordt geleid. Vóór twaalf jaren, zeggen zij, hadden wij nog een nationale staatsregeling, die in onze zeden en gewoonten geworteld, gedurende eeuwen de meest verschillende schokken, binnenlandsche woelingen, aanvallen van buiten heeft weerstaan. Ondanks al de geheime en openbare aanvallen der oostenrijksche vorsten is deze oude staatsregeling door ieder behalve door Jozef II bezworen, die de kroon van S. Stephanus heeft verlangd. Maar sedert 1848 is alles veranderd. Het hof van Weenen zoekt een stelsel van centralisatie en verduitsching te verwezenlijken, waardoor al de uiteenloopende deelen van den *oostenrijkschen keizerstaat tot een groot geheel vereenigd*, en al de verschillende volkseigenaardigheden zullen zamengesmolten worden. Voortaan zal er van geen duitschers, bohemers, hongaren, kroaten, slavoniers en italianen sprake zijn, maar alleen van onderdanen van het „nieuw Oostenrijk." Onze oude staatsregeling is opgeheven: het kenmerkende onzer nationaliteit wordt met den ondergang bedreigd; noch op politiek noch op kerkelijk gebied is bijkans iets van de vroegere autonomie, van de *oude zelfstandigheid* behouden. Het despotisme van de regering drukt op alles, en drukt alles gelijkelijk ter neder, en is de oorzaak onzer ontevredenheid en van de bestaande spanning.

Het is de waarheid, dat Oostenrijk na 1848, na het herwinnen van Hongarije met hulp der russische troepen, haar heil in het stelsel van centralisatie gezocht heeft. Doch het is even waar, dat ze tot dusver met weinig gunstigen uitslag in dezen geest heeft gewerkt. De tegenstand van de meeste deelen der monarchie — want ook in de oostenrijksche erfstaten is de ontevredenheid zeer groot — concentreert zich als 't ware in het verzet der hongaren. Deze, door de overmagt bedwongen, zoeken in lijdelijken tegenstand door het aankweeken van *den afkeer van Oostenrijk en het opwekken van de groote* volksherinneringen zich een oogst in de toekomst te bereiden.

Laat ons kortelijk de vroegere instellingen nagaan en de verhouding van Hongarije tot Oostenrijk vóór 1848.

Hongarije met zijne aanhoorige landen, Slavonie, Kroatie en Zevenbergen, heeft eene oppervlakte van 6175 vierkante mijlen. Ten noorden en ten oosten wordt het door de Karpathische bergen afgesloten, ten zuiden door de Karpathen, de *Donau en de Sau, ten westen sluit het aan het aartshertog*dom Oostenrijk en aan Moravie aan. De bevolking van 16 millioenen bestaat uit wallachijers en slaven, de oude inwoners des lands, hongaren of magijaren, coumanen en szeklers, die van finschen oorsprong zijn en zich in de negende eeuw hier nederzetten. Bovendien wonen op verschillende punten duitschers, meest de luthersche godsdienst belijdende, die zich hier nu en dan, ook nog in onze eeuw, hebben nedergezet. Sinds de dagen van Arpad, een magijaarsch opperhoofd, die in 893 het verwonnen land met zijne wapenbroeders deelde, tot op Lodewijk II die in den slag bij Mohars tegen de turken viel, is Hongarije een onafhankelijk kiesrijk gebleven. In het veld van Rakosch, nabij Pesth, werden de koningen op vrij luidruchtige wijze *door de magijaren in volle wapenrusting gekozen.* Zevenbergen, Slavonie, Servie, Bosnie en Kroatie hadden hunne eigene vorsten, die vassalen van de hongaarsche kroon waren. Na Lodewijk II wist Ferdinand van Oostenrijk zich door een groot deel der hongaarsche grooten te doen kiezen, terwijl de andere helft des lands in bezit bleef van een hongaarsch edelman, Zapolya, die ook tot koning was uitgeroepen. Het oostenrijksche huis wist langzamerhand, vooral ten gevolge van zeer voordeelige oorlogen in de 17e eeuw met de turken gevoerd, geheel Hongarije te verkrijgen. Doch hoe de overmagt der oostenrijkers ook klom, toch moest iedere vorst den eed herhalen, die *koning Ferdinand bij zijne troonsbeklimming* had afgelegd: hij moest bezweren „de kerken Gods, de prelaten, de edelen, de vrije steden en al de bewoners des rijks in hunne rijkdommen, regten en vrijheden, in het bezit hunner goederen, en in hunne costumen te zullen bewaren; regt te doen aan allen, het gebied des rijks noch te vervreemden noch te verminderen; en voor het algemeen welzijn, het geluk en den roem der hongaarsche natie alles te doen, wat naar regt en billijkheid *mogelijk was.*"

Deze eed werd door Ferdinand en al zijne opvolgers, uitgezonderd Jozef II, afgelegd. De vrije keuze van den koning was langzamerhand een bloote vorm geworden, en iedere vorst zorgde dat vóór zijn dood zijn zoon tot koning van Hongarije was gekozen. In 1687 werd daarom het erfregt op den troon van Hongarije aan het huis van Habsburg opgedragen, en in 1723 op de vrouwelijke lijn der Habsburgen in de personen van de prinsen van Lotharingen-Habsburg overgebragt. Volgens de staatsregeling, wier instandhouding de vorsten beloofden, was de beslissing over staatszaken, het verklaren van oorlog en het sluiten van vrede de taak van den landdag; alleen inboorlingen mogten deel hebben aan het bestuur en bevel voeren *over de hongaarsche troepen; de koning moest het grondgebied* ongeschonden bewaren, en de regten, wetten en vrijdommen des rijks handhaven; een hongaar mogt nimmer voor een regtbank buiten het rijk worden gebragt, en omgekeerd mogten geene vreemde troepen ooit in het land worden geroepen.

Ten spijt van al deze waarborgen der vrijheid heeft het voortdurend streven der oostenrijksche vorsten om al deze voorwaarden, waarop hun de kroon was geschonken, te schenden, *herhaalde opstanden uitgelokt. De meesten zijn met* geweld onderdrukt, doch werkten niettemin uit, dat gewoonlijk bij het einde van den strijd de oostenrijksche vorsten nieuwe beloften van trouw aan de vroegere eeden gaven. In het laatst der vorige eeuw ging Jozef II nog een stap verder dan zijne vaderen. Revolutionair op den troon, wilde hij al het bestaande op eenmaal omverwerpen en het nieuwe, het betere scheppen. Niet voortbouwende op den historischen bodem, zag hij al zijne moeiten mislukken en aan het einde van eene tienjarige, hoogst werkzame regering, zich gedwongen de meeste zijner maatregelen te herroepen. Doch hoe weinig eerbied hij ook voor de historische regten der volken had, hoe willekeurig zijne handelingen ook waren, hij had waarlijk het geluk zijner onderdanen op 't oog. Hij *wilde het goede, doch op verkeerde wijze verkrijgen.* Leopold, zijn zoon, moest aanstonds tot het oude wederkeeren en bij eede de onafhankelijkheid van Hongarije beloven. Even zoo verklaarde Frans II, toen hij den titel van duitsch keizer aflegde om dien van keizer van Oostenrijk op te nemen, in zijn manifest van 15 augustus 1804: „mijne koningrijken, vorstendommen en provincien zullen hunne regten, wetten en voorregten, gelijk ze die tot op dezen dag hadden, onveranderd *behouden: dit zal vooral gelden voor het koningrijk Hongarije.* De krooning als koning van Hongarije, die altijd bij onze vaders en ook bij ons plaats had, zal als vroeger voortdurend geschieden."

Deze krooning, die door den primaat van Hongarije geschiedt, is in de oogen der hongaren een zaak van 't uiterste gewigt. De besluiten van keizer Frans Jozef, die zich nog niet aan deze nationale plegtigheid heeft onderworpen, worden door hen als niet wettig beschouwd. Jammer voor de hongaren, zal het ook hier bij de eindbeslissing niet aankomen op de vraag, wie het regt, maar, wie de overmagt aan zijne zijde heeft?

Tot dusver was het de keizerlijke regering, zij heeft er gebruik van gemaakt. Zij heeft in 1849 alle hongaarsche inrigtingen in den grond geboord. De oude verdeeling des lands in Hongarije en aanhoorige landen werd opgeheven en vervangen door acht keizerlijke gouverneurschappen, die geheel van het gouvernement afhankelijk waren. Alles wat in verband staat met de gemeenten, de comitaten, den landdag, de katholieke bisdommen, de protestantsche kerspelen, heeft, zoo al niet geheel vernietigd, belangrijke wijzigingen ondergaan, waardoor alle *vrijheid is opgeheven.*

Het bestuur der gemeenten was in vroeger tijden op eene eenvoudige wijze ingerigt, die hen zelfstandig deed zijn. Tot alle betrekkingen werd men bij keuze door de bevolking zelve benoemd. De vrije steden bezaten nog meer vrijheden, zij hadden *bovendien de burgerlijke en crimineele regtspraak.* Ieder comitaat of provincie stond op zich zelf, geheel onafhankelijk van de andere comitaten. Het had zijn eigen regering, budget enz. Slechts het hoofd der provincie werd door den koning benoemd, die echter niets kon doen zonder de vertegenwoordiging van het comitaat. Waren de afgevaardigden eener provincie op den landdag ontrouw aan hun lastbrief, dan werden ze teruggeroepen. Van deze comitaatsvergaderingen waren de leden der geestelijkheid, de *edelen, de afgevaardigden van de adelijke* weduwen, van steden en kloosters enz., van zelve leden. Zij stemden over de maatregelen van wetgeving en bestuur. Uit haren boezem werden twee commissien benoemd, waarvan de eene het uitvoerend bewind moest nagaan, misbruiken onderzoeken, om den landdag voor te lichten; de andere moest zich bezig houden met hervormingen op elk gebied des staatslevens te beramen.

Boven al deze gemeentelijke en provinciale besturen stond de landdag, zamengesteld uit twee kamers, die der staten, en die der magnaten. De eerste werd gevormd door de afgevaardigden van de comitaten, steden enz., schoon alleen over de zaken beslist werd door de stemmen der bepaaldelijk daartoe gekozenen. *De andere kamer vormden de geestelijke heeren,* aartsbisschoppen, bisschoppen, abten en de hoogste edelen. Zij hadden niet het regt van voorstellen te doen en mogten zelfs geen amendement in een wet brengen. Alles wat tot hen kwam moest in zijn geheel worden verworpen of aangenomen. Daarentegen hadden zij het regt van veto, en konden elke wet, door den koning en de andere kamer hun aangeboden, verwerpen. De landdag hield zich voornamelijk met het toestaan der gevraagde gelden, de ligting van troepen, oorlogsverklaringen vredesverdragen en de algemeene wetgeving bezig.

Behalve deze instellingen bestonden er nog drie raden, waarvan *een, die der zeven mannen, een hof van cassatie* kan heeten. Het is blijkbaar dat deze inrigting, aan hoeveel gebreken ook mank gaande, al de omtrekken van een goeden constitutionelen staatsvorm bevat.

Even vrij als de staatkundige inrigting des lands, was de godsdienstige. De katholieke kerk had den aartsbisschop van Gran aan haar hoofd, die vele vrijheden genoot en door de oude nationale inrigting der kerk bijkans onafhankelijk van Rome was. *De protestantsche kerk, hoewel door* geschreven en bezworen regten beveiligd, is nimmer van de aanslagen der katholieke kerk bevrijd geweest. Gelukkig had het voortdurend streven der regering om de geheele natie te onderdrukken, ook dikwerf hare tegenstanders tot verdediging van hare regten genoopt.

Het is dikwerf gezegd dat de hongaarsche opstand in 1848 en 49 een poging der magnaten was, om door het behoud der leenroerigheid de millioenen, door Oostenrijk vrij en onafhankelijk gemaakt, onder den dwang te houden. Zulk een bewering bewijst eene volkomene onkunde van het eigenlijk karakter der beweging van 1848.

In de oudste tijden mogten de hongaarsche boeren, hunne *pachten betalende, vrij de pachthoeven der heeren verlaten* en vrij naar elders gaan. Dit regt werd hun na de boerenonlusten in 1514 ontnomen: al de boeren werden tot eene eeuwige slavernij veroordeeld. In 1547 werd deze harde bepaling afgeschaft en de boeren alleen verpligt tot een dag werkens voor hunne heeren. In 1764 werd de betrekking tusschen heeren en boeren door de wet, bekend onder den naam van urbarium, geregeld, doch in de hoofdzaken weinig veranderd. In 1832 *werden de lasten der boeren verzacht, en eindelijk op de* landdag van 1847/48 de boeren volkomen vrij verklaard, en 10,000 boeren vrije eigenaren van den grond, die ze als pachters bebouwden. Alle burgerlijke en staatkundige regten werden hun, zonder onderscheid van afkomst of godsdienst, geschonken.

Deze beslissende maatregel was geheel het werk van den hongaarschen landdag zelve, niet van Oostenrijk. Sedert 20 jaar had zich, onder de leiding van den graaf Stephanus Szechenyi, eene liberale partij gevormd, die in Hongarije een zelfstandig, nationaal leven wilde scheppen. De magijaarsche taal verving in 1836 de latijnsche taal bij de behandeling van zaken; alles wat strekken kon, om den landbouw en de nijverheid te bevorderen, *werd aangemoedigd; de afschaffing van alle leenheerlijke* regten op de boeren, vrijheid van drukpers, van vereeniging enz., waren de groote beginselen die de partij wilde verwezenlijken. Ondanks het hardnekkig verzet van de oostenrijksche regering won de nationale partij dagelijks meer en meer veld, tot ze eindelijk op den landdag van 1847/48 de meerderheid werd. De staatsregeling werd herzien en tot uitgebreide hervormingen besloten. Inmiddels viel de februarij-omwenteling voor, *wier schok ook in Hongarije gevoeld werd en de nationale* partij stouter deed worden. Honderd vijftig magnaten en edelen bragten de volkswenschen tot den koning. Na eenige dagen van aarzeling gaf hij toe: een nationaal ministerie trad op; tot de bevrijding der boeren, burgerlijke en godsdienstige vrijheid, uitbreiding van het kiesregt, vrijheid van drukpers werd besloten. Den 11 april 1848 kwam de keizer zelf den landdag, volgens oude gewoonte, sluiten en aan den prins-palatijn, den aartshertog Stephanus, de acte van sanctie ter hand stellen.

Doch de reactie bleef niet uit. In Kroatie en geringere deelen van het oude Hongarije begon verzet te komen. De ban Jellalich stelde zich aan het hoofd van den tegenstand en zag, ofschoon door den landdag ter verantwoording geroepen *en afgezet, van koning Ferdinand zijne houding goedgekeurd.* Een burgerkrijg ontbrandde, waarin de hongaren, na twee jaren van moedigen strijd, door de tusschenkomst van 200,000 russen, en het verraad van Georgey, bezweken.

Thans bleek het, hoe gemakkelijk de oostenrijksche regering hare taak opvatte. De ordonnantien van 31 december 1851 hieven de grondwet, twee jaren vroeger toegestaan, op. Oostenrijk zou één staat zijn, waarin alle afzonderlijke deelen voortaan zouden opgelost zijn. *Een één* en onverdeelbaar Oostenrijk, was de leuze. Van historische regten was geen sprake: met deze vervielen de hervormingen. Alleen de afschaffing van de leenheerlijke regten bleef in stand. De katholieke kerk werd door het konkordaat van 1853 geheel aan den staat onder*worpen* en ook de protestantsche, door het patent van 1 sept. 1859 van hare vrijheden beroofd. Hoe weinig overigens ook de adelijken en hoogere standen grond hadden om met den nieuwen staat van zaken ingenomen te zijn, blijkt uit het volgende. De hongaarsche landdag van 1848 had bepaald, dat aan die heeren, die land verloren door de vrijmaking der boeren, eene geldelijke vergoeding zou worden betaald, overeenkomende met de inkomsten van 30 jaren: het keizerlijk bewind *heeft de 30 jaren eenvoudig in tien jaren veranderd. Door* deze bepaling vermindert ze het bezwaar, voor 's lands schatkist in de vergoeding gelegen en voorkomt den al te grooten aanwas van den rijkdom der hongaarsche edelen, doch wint hunne genegenheid zeker niet. Sedert negen jaar zucht het arme Hongarije onder het drukkend despotisme van den staat, dat niet tevreden alle vrijheden te verstikken, de welvaart tevens tracht te knakken. Allerlei belastingen, vroeger onbekend, vermeerderen de ontevredenheid; zegelregt, successieregt, staatsmonopolie van den tabak, wier bouw vroeger duizenden leven en welvaart schonk. De italiaansche krijg van 1859 heeft op eenmaal de hoop in aller harten doen ontkiemen en aan den lijdelijken tegenstand dat ernstig karakter gegeven, dat de regering tot allerlei halve maatregelen, die de verwachting meer prikkelden dan bevredigden, zich gedwongen heeft gezien. De krachtige taal in den rijksraad, waaraan een groote uitbreiding is gegeven, door vele leden gesproken, heeft ten laatste het bekende manifest van 21 oct. 1860 uitgelokt. De hongaren hebben het met wantrouwen ontvangen en niet dan na rijp beraad besloten om de geschonken vrijheden aan te nemen, ten einde meerdere te verwerven. Het is voor hem-

zelven te hopen dat het huis van Habsburg ditmaal eerlijk spel speelt: anders zou de wraak der hongaren, geholpen door de vrijheidszonen van Italie, den oostenrijkschen keizerstroon wel eens met ernstige gevaren kunnen bedreigen. Al is het laat, zeer laat: het is voor de Habsburgen te wenschen, dat zij eindelijk zullen begrijpen, hoe het voorschrift: gij zult uwen eed niet breken, ook voor hen, keizerlijke menschenkinderen, is geschreven. Anders zullen zij het welligt te laat inzien.

Zeetijdingen.

Den 20sten is te Newcastle aangekomen, het schoonerschip *Catharina Elizabeth*, gezagvoerder T. D. de Ruiter, met zout van Hull.

Weldadigheid.

Bij de ondergeteekenden is op nieuw voor den watersnood ontvangen:

Bij den heer R. W. van Lynden: van burgem. en weth. van Westkapelle, bedrag eener in die gemeente gehouden collecte f 48,79; door tusschenkomst van den burgem. van Serooskerke (Walcheren) uit die gemeente van A. B. f 2; N. E. f 3; dienstmeid f 0,10; dienstknecht f 0,25; van A. A. f 2,50; A. M. f 2,50: A. B. f 2,50; dienstkn. f 3; van H. W. f 3; vrijgezel f 1; van W. D. W. f 2,50; H. f 0,75; een kind f 1; P. f 1; van Y. en Z. f 20; van A. W. B. f 2,50; M. 3 kinderen f 1; E. L. f 3; W. f 1; H. f 1; X. X. f 5; M. f 1; H. f 2; H. B. f 1; D. f 1; S. f 1; V. f 1; I. f 0,50; F. f 0,25; C. C. f 0,50; dienstknecht f 1; dienstm. f 0,20; W. f 3; F. f 1; 3 kinderen f 1,50; L. f 0,25; L. P. f 2,50; H. H. f 2; 2 kinderen f 0,75; R. f 2; Q. f 1; Q. X. f 3, B. B. f 4; E. R. f 2; X. f 7,50; 3 kinderen f 1,25; dienstb. f 0,50; I. f 2,50; vrijgezel f 2,50; A. f 1,50; 4 dienstb. f 1,10; B. f 1,50; C. f 5; D. f 1; E. f 3; dienstmeid f 0,25; F. f 2,50; G. f 2,50; dienstkn. f 0,25; 3 kinderen f 7,50; H. f 7,50; I. f 2,50; J. f 1; 2 kinderen f 1,30, dienstkn. f 0,25; K. f 1; 2 dienstb. f 0,50; L. f 2; 2 dienstb. f 1,25; M. f 2,50; 2 vrijgezellen f 4; dienstm. f 0,25; N. f 2; O. f 2; P. f 1,05; Q. f 0,50; dienstm. f 0,10; R. f 2; 2 kinderen en dienstknecht S. f 1,50; T. f 3; U. f 2,50; V. f 3; X. f 2,50; Y. f 0,50; W. f 2,50; Z. f 1; W. f 1; A. W. f 2,50, te zamen f 183,10.; van A. Z., voor den watervloed, twee muntb. à f 10, no. 577 en 597, f 20; door der hoofdonderwijzer in de openbare school te Colijnsplaat, den heer J. M. Stroes, van de leerlingen in die school, f 9,30; van twee leden van een zanggezelschap f 0,20; tot aanvulling van de huisgenooten van N. N. f 0,50, zamen f 10; van N. N. Sluis f 0,32, en van den baron E. Peers te Oostkamp, in Westvlaanderen (de volgens no. 11 toegezegde) f 117,50.

Bij den heer Bijleveld van Serooskerke: van de bedienden der garancine-fabriek f 11,35; van X., noodlijdenden in Gelderland en N.-Brabant, f 15; van bedienden in de sigarenfabriek van den heer J. C. Le Nobel, in coup. 2½ pct. werk. schuld, f 17,76; van eene dienstbode P. de R. L. f 1; X. B. f 1; eene dienstbode, watersnood, f 0,50; van de kraanwerkers te Middelburg, voor de noodlijdenden in Gelderl. f 3.

Makende te zamen f 429,32 en in het geheel f 4459,25½.

R. W. VAN LIJNDEN.
BIJLEVELD VAN SEROOSKERKE.

Sedert de vorige opgaaf is ontvangen voor de *Commissie van onderstand van noodlijdenden ten gevolge van watervloed in het ressort Zalt-Bommel.*

Bij den heer Sibmacher Zijnen: een pakje diverse kleedingstukken en f 1; J. M. J. uit een spaarpot f 2,50; ds. Koning, giften uit zijne gemeente f 9,50.

Bij den heer van den Broecke: van A. f 10.

Bij den heer den Bouwmeester: uit de bus bij Meerendonk f 1,07½.

Uit de bus op de groenmarkt: van den landman W. f 2,50; een landbouwer f 10; uit de spaarpotten van kinderen van een landbouwer f 11,75; Q. f 5; N. N. N. f 5; whist f 1,80; arm en nederig is mijn woning enz. f 0,25; diversen f 2,10; te zamen f 62,47½. Totaal tot heden in geld f 2674,90.

B. A. FOKKER, secretaris.

Bij de ondergeteekenden is weder ten behoeve der watersnoodlijdenden in Gelderland, het dankbaarheid ontvangen, het navolgende, als:
- bij den heer Cramer: van N. N. f 2,50;
- bij den heer H. Rekker: van N. N. f 40, en van H. een muntbiljet, no. 836 M. P., ad f 10;
- bij den heer P. Rekker: van een jongen heer, door dezen zelf gebragt uit zijn spaarpot. f 2,50;
- bij den heer J. F. Fak Brouwer: van den landman P. S. f 5 en van A. J. d. W. 6 paren zwarte kousen.

A. M. CRAMER.
HUBERTUS REKKER.
P. REKKER.
J. F. FAK BROUWER.

Te Vlissingen: bij den heer Callenfels ontvangen, van het Ned. loodswezen f 150; van de school van mr. Puipe f 16,64½, van de stads teekenschool f 5,05; van de R. C. school f 4,85.

Bij den hr. Winkelman; van de naaischool van 't Nut f 3,35.

Bij den heer Vermeys: van V. d. M. f 1,50, van D.S. f 1,— van v. B. f 1,— van P. B. f 1,— van N. f 5,— van P. C. f 1,— van J.P. f 1,— van V.d.W. f 2,50, van d.B. f 1,— van J.B. f 1.—

Bij ds. van Toorenenbergen: uit den spaarpot van A. V. twintig stuivertjes; van een ambachtsman f 1,— uit den spaarpot van W.W. f 0,50, van een werkman J.W. f 1,— van N.N. f 1,— van V. f 20,— van N. N. f 2,— van N. N. f 2, — van wed. M. f 6,— van de gereformeerde weeskinderen, met de spreuk „Ook wij waren eens zonder have" f 7,25; van t. C. f 2,50, van de fam. F. f 6,— van de Evang.-Prot. bewaarschool f 6,47½, van N. N. f 0,50, van N. N. f 3,25, uit een spaarpot f 1,25, van de jongelingsvereeniging f 7,50.

Welke giften in handen van den heer burgemeester van Vlissingen zijn gesteld, om bij de collecte, van wege het stedelijk bestuur gehouden, te worden gevoegd.

Bij den heer P. M. de Ligny is voor de armen te Arnemuiden ontvangen: den 20 januarij 1861 uit de kerkcollecte voormiddag *Nieuwekerk 2 coupons nat. werk. schuld 2½ pct. ieder* groot f 12,37½ f 24,75, en den 23 januarij 1861 van J. een muntbiljet no. 803. A. S. f 10.

Bij den heer C. A. Kam is voor de noodlijdenden door den watersnood in dank nog ontvangen uit de gemeente Ritthem van J. f 2,50; C. f 3; O. f 1; en van de chatechisanten aldaar f 8,76, totaal f 15,26, makende uit met het vorig vermelde een bedrag uit die gemeente van f 35,99.

Door den heer Slotemaker sinds de laatste opgave met dankzegging ontvangen, voor de noodlijdenden op het eiland Urk, van S. door Z. f 10; van een onbekende f 1; insgelijks een muntbiljet groot f 10, en van C. f 5, te zamen f 26.

Advertentien.

Heden overleed, na eene langdurige ziekte, mijn geliefde Echtgenoot, de Heer J. H. LEHMKUHL.

Kampen, Wed. H. M. G. LEHMKUHL,
den 18 Januarij 1861. VAN DIGGELEN.
Eenige kennisgeving.

Heden morgen overleed zeer onverwacht mijne veelgeliefde Vrouw CORNELIA GERRENDINA VAN DEN BROEKE, na op den 22 dezer ontijdig van een' dooden Zoon te zijn verlost, nalatende vijf jonge Kinderen.

Middelburg, J. DE MUYNCK.
den 25 Januarij 1861.
Eenige kennisgeving.

Heden overleed alhier JOHANNES AARNOUT JEKELING, in den ouderdom van 71 jaren, waarvan hij ruim 56 jaren, als Winkelbediende, in dienst van ons en onze Grootouders heeft doorgebragt.

Zijne eerlijkheid en trouw jegens ons geslacht en in de zaak waarin hij diende, zal zijne nagedachtenis bij ons steeds in dankbare herinnering doen blijven.

Middelburg, D. BASTIAANSE.
den 25 Januarij 1861. M. J. BASTIAANSE,
DE JAGER.

Bij verklaring, afgelegd voor den Kantonregter van het Kanton Oostburg, is door Vrouwe JOHANNA GEERTRUIDA LAMMERS, Weduwe van den WelEerwaarden Heer GERRIT VROLIJK, zonder beroep, wonende te Schoondijke, op den 10 Januarij 1861, blijkens Akte van dien dag, geregistreerd, aan haren Zoon JACOB JOHANNES VROLIJK, oud een-en-twintig jaar, **handligting** verleend en hem de bevoegdheid toegekend tot het uitoefenen van het Bedrijf van Horologiemaker en het daarmede verwante Beroep van Koopman in Horologien, zoo mede in Goud en Zilver, en van al zoodanigen handel als daarmede in verband staat; wijders tot het doen van de geheele ontvangst en de uitgave van — en de beschikking over zijne inkomsten, het sluiten van verhuringen en verder al dat gene wat bij artikel 484 van het Burgerlijk Wetboek is omschreven.

In kennis van mij Griffier,
M. THERI.

BEGRAFENIS-MAATSCHAPPIJ : UIT VOORZORG,
ONDER TOEZIGT VAN DE HEEREN
Mr. W. C. BORSIUS, Advocaat, P. REKKER, Procureur.

Al de Leden der gemelde Maatschappij worden uitgenoodigd tot het bijwonen der **Algemeene Vergadering**, te houden op Maandag 28 Januarij 1861, des avonds ten half acht ure, in het Klein Schuttershof alhier, wanneer de Rekening over het afgeloopene jaar gedaan en de gelegenheid zal worden gegeven om voorstellen te doen, die, in het belang der inrigting zijnde, dadelijk ter overweging en zoo doenlijk ter beslissing voorgesteld zullen worden.

Middelburg, 25 Januarij 1861.
H. J. DE WAARDT FELTEN, Directeur.

OPENBARE VERKOOPING
door het ministerie van den Notaris
Mr. H. C. VAN DIGGELEN, residerende te Axel, op Donderdag den 31 Januarij 1861 en volgende dagen, des voormiddags 10 ure, van eene groote partij

Engelsch, Zweedsch en Belgisch
GESLAGEN EN GETROKKEN IJZER,
in alle maten en soorten

Duitsch gegoten VEER- en TONSTAAL, geslagen PLOEGRISTERS, SCHIJVEN, SCHARHOEDEN, KAR- en WAGENASSEN, — voorts gegoten WIELENBUSSEN, KAGCHELPOTTEN, IJZERENPOTTEN, KOOLBAKKEN, COMFOREN, staande en liggende PLATEN, in onderscheidene soorten en grootte.

Te vergaderen aan het Pakhuis van den Heer M. H. VAN DIGGELEN, op de Markt te **AXEL.**

Inmiddels is het bovengemelde in massa **uit de hand te koop.** Te bevragen bij bovengemelden Notaris.

HOUTVERKOOPING op Twistvliet,
Woensdag 30 Januarij 1861.

BOOMEN.
PUBLIEKE VERKOOPING op Woensdag den 6 Februarij 1861, van eene aanzienlijke partij opgaande **ESSCHEN BOOMEN,** op de Hofstede bij J. DE RIDDER, in **Camperland.** Aanvang 's morg. 10 ure.
J. W. VADER, Nots.

MEN VRAAGD IN HUUR OF KOOP over te nemen
EENE AFFAIRE,
die een burger bestaan kan opleveren, liefst in een goed gedeelte der Stad. Adres franco, met opgaaf van de noodige inlichtingen, onder lett. B, bij den Boekdrukker P. J. MILBORN.

MOLENAAR.
Tegen 15 Maart aanstaande wordt gevraagd in eene **Garancinefabriek,** een **Molenaar,** die bewijzen kan zeer bekwaam en van een onbesproken gedrag te zijn.

Adres in Persoon of met franco Brieven, te Rotterdam, ter Handelsdrukkerij.
J. W. VAN LEENHOFF & ZOON.

Men vraagt, met Mei aanstaande of vroeger, een ongehuwde **KNECHT,** ervaren in Warmoezerij, Maaijen, Kortsnijden en Melken, benevens in de behandeling van Paard en Rijtuigen. Adres: Boekhandelaars VAN BENTHEM & JUTTING.

Tegen Mei een bekwame **Bakkersknecht** benoodigd, bij H. PASSENIER, te Domburg.

Tegen 1 Mei eene **Meid** benoodigd bij Mevrouw RIENSTRA te Veere.

NOG EENE BIJDRAGE VOOR DE NOODLIJDENDEN.
Daar elk zoo veel mogelijk bijdraagt tot leniging van den vreeselijken nood waarin zoo velen in ons Vaderland verkeeren, stelt de Uitgever van het **Album van Middelburg** de gelegenheid open, voor hen die zich dit fraaije en goedkoope Prachtplaatwerk willen aanschaffen — de gelegenheid om tevens wel te doen. — Van elk Exemplaar dat bij *hem zelf* wordt besteld, den 23 Januarij tot 15 Februarij, zal hij der Commissie onmiddelijk één Gulden, geheel ten voordeele der ongelukkigen, ter hand stellen. Velen ook onder hen die reeds inteekenden zullen hiervan voorzeker een ruim gebruik maken.
DE JONG ZIJLSTRA.

AFDEELING MIDDELBURG DER MAATSCHAPPIJ
V. W.
SOIRÉE LITTÉRAIRE-MUSICALE,
waarvan de opbrengst, zonder aftrek van eenige kosten, strekt ten voordeele der overstroomden,
op Dingsdag den 29 Januarij 1861,
des avonds ten 7 ure, in de Concertzaal.
Toegangkaarten, à f 1,— zijn te bekomen bij de Heeren J. C. & W. ALTORFFER.

CONCERT
VAN HET
MUZIJKGEZELSCHAP : UIT KUNSTLIEFDE
ten voordeele der Armen dezer Stad,
Donderdag den 31 Januarij 1861, des avonds ten 7 ure, IN DE CONCERTZAAL.
Entréekaarten à f 1 zijn te bekomen aan het Concertgebouw.

SNELPERSDRUKKERIJ VAN DE GEBROEDERS ABRAHAMS.